

bragt og udtrykt i en 5-aarig — jeg er ikke helt sikker paa Tallet, men jeg tror nok, det er en 5-aarig — Overenskomst; denne Overenskomst udløber snart, og der vil da blive optaget nye Forhandlinger. Jeg er ganske klar paa, at ogsaa disse Takster for Slagterierne trænger til Nedsættelse, og jeg er særlig enig med det ærede Medlem i, at det er en urimelig Maade, Slagteridyr lægerne bliver lønnet paa, idet der gives Betaling pr. slagtet Dyr til den ledende Dyrlæge, uanset hvor mange Medhjælpere han har til sit Arbejde. Det medfører den Urimelighed, som findes paa mange af Landets store Slagterier, at Overdyrlægerne har en meget stor Løn i Sammenligning med den beskedne Løn, som de assisterende Dyrlæger, der udfører det egentlige Arbejde, oppebærer. Naturligvis skal den ledende Dyrlæge have et Vederlag for det Ansvar, han har, og det Tilsyn, han maa føre, men i øvrigt vil jeg mene, at der ved en Revision af Taksterne bør tilvejebringes noget større Ligelighed, saa at de Dyrlæger, der udfører Arbejdet, faar et Vederlag, som svarer dertil. Men for saa vidt det ærede Medlems Bemærkninger skulde indeholde en Kritik af Ministeriet, maa jeg dog sige, at jeg mener, det er rigtigt, at Ministeriet, naar der er Enighed mellem Slagterierne og Dyrlægerne, indskrænker sig til at approbere Overenskomsten.

Sluttelig skal jeg til det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds (Ellinger) udtale min bedste Tak for de interessante Oplysninger, her blev givet vedrørende smitsom Kastnings Bekæmpelse. Det er min Opfattelse, at det er ad den Vej, Midlerne skal findes. Maalet naas ikke ved Lovbestemmelser, der hviler paa et saa skrøbeligt veterinærvidenskabeligt Grundlag, som den nuværende § 12 i Loven hviler paa. Jeg advarer i det hele imod en saadan Tro; jeg mener, at vi i Ministeriet og Rigsdagen i Fremtiden skal være varsomme med at vedtage saadanne Lovbestemmelser, der ofte har en meget stor finansiell Rækkevidde, uden at vi i Virkeligheden ved noget sikkert om, hvilken Betydning de har med Hensyn til at forebygge og bekæmpe de Sygdomme, her kommer paa Tale. Det gælder ganske sikkert den Bestemmelse, som nu bliver ophævet i

§ 12, om smitsom Kastning. Desværre gælder det sikkert ogsaa i høj Grad de mange offentlige Foranstaltninger, der er udført til Bekæmpelse af Mund- og Klovesygen. Det er Foranstaltninger, der har bebyrdet Statskassen med store Millionudgifter. Jeg tror, vi skal være varsomme i saa Henseende. Derimod skal vi med største Interesse og med økonomisk Støtte følge de Bestræbelser, der udføres af Veterinærerne for at naa frem med Hensyn til at vide Besked om Sygdommene og finde Midler, der betyder noget til Begrænsning og Bekæmpelse af dem. Det er ogsaa det, der sker ved dette Forslag, og det glæder mig, at det har kunnet vinde Tilslutning.

Frokjær: Den højtærede Landbrugsminister mente ikke, det var rigtigt at ændre sidste Stykke i § 2, saaledes at der blot kom til at staa, at Landbrugsministeren bemyndiges til at nedsætte de heromhandlede Takster, idet Landbrugsministeren mente, at man da kunde komme til at begaa Uret, nemlig i det Tilfælde, at Taksterne i Virkeligheden burde forhøjes. Ja, jeg vil ikke være med til at begaa Uret mod nogen, heller ikke mod Dyrlægerne. Den højtærede Landbrugsminister mente, at hvis der skulde ændres her, skulde man tage Bemyndigelsen helt bort, men i saa Tilfælde maatte jo den højtærede Landbrugsminister, ogsaa hvis han vilde have Taksterne sat ned, fremsætte et Lovforslag derom. Hvis man fulgte min Henstilling, vilde Landbrugsministeren dog kunne nedsætte Taksterne uden at behøve at fremsætte Lovforslag derom. Naar derimod det omtalte Stykke gaar helt ud, skal Landbrugsministeren fremsætte et Lovforslag, baade naar han ønsker Forhøjelse af Taksterne, og naar han ønsker Nedsættelse af dem.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Gisselbæk: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.